

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izjemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 pett vrat à Din 2.-, do 100 vrat à Din 2.50, od 100 do 300 vrat à Din 3.-, večji inserati pett vrat Din 4.-. Popust po dogovoru, inseratni davek posebej. — »Slovenski Narod« veja mesečno v Jugoslaviji Din 12.-, za inozemstvo Din 25.-. Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNISTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica št. 5

Telefon: 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

Podružnice: MARIBOR, Smetanova 44/1 — NOVO MESTO, Ljubljanska cesta, telefon št. 26. — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 65. podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190. — JESENICE, Ob kolodvoru 101.

Račun pri poštnem čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

Kraljevske besede v Sofiji

Zblžanje Jugoslavije in Bolgarije temelj mednarodnega in balkanskega miru — Zunanja ministra Jevtić in Batolov v avdijenci pri Nj. Vel. kralju Aleksandru in kralju Borisu

Sofija, 29. septembra. AA. Na snočnji svečani večerji v dvoru je Nj. Vel. kralj Boris izrekel to-le zdravico:

»Vaše Veličanstvo!

Zelo sem srečen, ker se mi nudi prilika, da vidim Vaši Veličanstvi v prestolnici Bolgarske in da vas lahko v naši sredini pozdravim z najprisrčnejšo zdravico.

Z iskreno radostjo smo dočakali ta visoki obisk, ki je nov izraz želje naših dveh narodov, da se nadaljujejo v duhu medsebojnega zupanja, iskrenosti in prisrčnosti tako srečno vzpostavljeni odnosa, ki ustrezajo njenemu dobremu sosedstvu, plemenskim vezem in njunim bitnim interesom. Jaz in bolgarski narod znava, da je ta plemenita želja vzeta iz srca Vašega Veličanstva, vrednega in modrega voditelja usode svojega naroda. Zato vidimo v Vaši vzvišeni osebi vnetega in prizadevnega pobornika ideje sporazuma in priateljskega sodelovanja med obema bratskima narodoma.

V popolnem skladu s čuvstvi bolgarskega naroda vam zagotavljam, da bo ta obisk Vašega Veličanstva, ki je nov dragocen prispevek k naporom Jugoslavije in Bolgarske za okrepitev mednarodnega in balkanskega miru, globoko odjeknil pri nas, ker bo okrepil vero, da bo zblžanje med našima državama uspelo in da bo pospešilo njihov razvoj in mirni napredok.

Prepričan, da bodo ti naši vzajemni naporji omogočili srečno bočnost dveh tako bližnjih in sorodnih narodov, dvigam čašo v čast in v zdravje Vašega Veličanstva, Njenega Veličanstva kraljice in vzvišenega kraljevskega doma z najlepšimi željami za srečo jugoslovenskega naroda in za napredok kraljevine Jugoslavije.

Nj. Vel. kralj Aleksander je odgovoril na zdravico z besedami:

»Vaše Veličanstvo!

Srečen sem, ker se mi je ponudila prilika, da s kraljico obiščem Vajini Veličanstvi in prestolnico Bolgarske.

Iskreno delim zadovoljstvo, ki ga čuti Vaše Veličanstvo zaradi našega ponovnega sestanka. Ta sestanek je prirodnji izraz naše in naših dveh sorodnih narodov želje, da nadaljujemo v medsebojnem zupanju in naklonjenosti tako srečno začeto dobo tistih odnosa, ki so vsekidar najbolje odgovarjali dobro pojmovanim in pravilnim obojetanskim interesom.

Deleč prepričanje jugoslovenskega naroda, vem, da je ta želja našla v Vašem Veličanstvu, vrednem in modrem voditelju svojega naroda, svojega vzvišenega pobornika in zvestega delavca v korist in srečo naših dveh bratskih narodov.

Z vztrajnim delom po tej poti bosta Bolgarska in Jugoslavija okreplili mednarodni in balkanski mir; ojačali bosta idejo mednarodnega sodelovanja in omogočili svojima narodoma mirem in napredku razvoj ob popolnem spoštovanju in zaupanju drugih narodov.

Za prisrčni in sijajni sprejem, ki sta ga Vaše Veličanstvo in bolgarski narod priedela kraljici in meni in ki me je globoko ganil, se Vam najtopleje zahvaljujem in dvigam čašo v čast in zdravje Vašega Veličanstva, Njenega Veličanstva kraljice in vzvišenega kraljevskega doma z najlepšimi željami za srečo bolgarskega naroda in za napredok kraljevine Bolgarije.

Izleti v sofijsko okolico

Po teh posvetovanjih sta se Nj. Vel. kralj Aleksander in kralj Boris odpravili v Bojano pod Vitošem, kjer je v najstarejši bolgarski cerkvi še iz l. 1018 grob bolgarske kraljice Eleonore. Nj. Vel. kralj je položil na grob venec, potem pa si ogledal cerkev in njene freske.

Zunanji minister Jevtić se je po posvetovanjih odpravil v bolgarsko zunanje ministrstvo, kjer mu je priedel zunanji minister Batolov obed, ki so se ga udeležili tudi predsednik vlade Georgijev, vsi ministri, naš sofijski poslanik Cincar-Marković, bolgarski poslanik Kjuseivanov, tajnik zunanjega ministra dr. Kojič, svetnik našega poslanstva v Sofiji Božinović in vsi višji uradniki bolgarskega zunanjega ministrstva.

Ko se je nekoliko po 3. vrata zunanji minister Jevtić v hotel »Bogarija« sprevzel v avdijenci jugoslovenskega predsednika Kimona Georgijeva in ministra za zunanje zadeve g. Kosto Batolova. Istočasno je Nj. Vel. kralj Aleksander in kralj Boris sprevzel v avdijenci jugoslovenskega predsednika Kimona Georgijeva in ministra za zunanje zadeve Jugoslavije in Bolgarije g. Jevtić in Batolova. V tu avdijenco se je govorilo o vseh vprašanjih, ki se tičejo Bolgarije in Jugoslavije, kakor tudi o možnostih za nadaljnji razvoj priateljskih in prisrčnih odnosa. Ministri bodo jutri nadaljevali posvetovanja.

stva dr. Biserov, ki je dodeljen našemu zunanjemu ministru. Odprljali so se najprej v vas Bojano, kjer so obiskali stare cerkev sv. Pantelejmona, ki sta jo obnovila l. 1259 car Kalajan, sorodnik Stjepana Nemanje, in njegova žena Desislava.

Tu se je zbral mnogo seljakov in šolskih dece, ki so živahnno pozdravljali ministre. Nato so se vsi trije ministri odprljali v vas Knjaževino in preko Gornje Banje v vas Banki, nato pa se vrnili ob 18.30 v Sofijo. Ta izlet so ministri Georgijev, Batolov in Jevtić izkoristili za razgovore o aktualnih vprašanjih, gospodarskih, socialnih in političnih.

Večerja na dvoru

Sofija, 29. septembra. p. Snoča je bila v kraljevskem dvoru v Sofiji svečana večerja. Navzoči so bili Nj. Vel. kralj Aleksander in Boris ter kraljice Marija in Ivana, princ Ciril in princesa Evdokija, brat in sestra kralja Borisa, zunanjji minister Jevtić, vsi člani bolgarske vlade s soprogami, spremstvo našega kralja, dvorni dostojanstveniki bolgarskega kralja, metropolita Stefan in Neofit, bivši ministri predsedniki Mušanov, Malinov in Cankov, najvišji bolgarski generali, sofijski župan Ivanov ter vrhovni predstavniki kulturnih in nacionalnih organizacij.

Med večerjo je najprej spregovoril Nj. Vel. kralj Boris, ki je v bolgarskih pozdravil našo kraljevsko dvojico, izrazil željo za uspešno nadaljevanje zblževalnih prizadevanj, Bolgarije in Jugoslavije ter končno napuščanje gostoma. Z vzklikom »Ura! Ura!« so se pridružili njegovi zdravci vsi zbrani, godba pa je zaigrala jugoslovensko himno.

Visokemu domaćinu se je v našem jeziku zahvalil Nj. Vel. kralj Aleksander in enako dal izraza svojemu prepričanju, da bodo rodila prizadevanja za sodelovanje obema bratskima narodov najboljši sad ne le za oba naroda, marveč tudi za vse Balkan in za veliko idejo miru. Kralj Aleksander je zaključil svoj govor v bolgarskih in se se posebej zahvalil za prisrčen sprejem, ki je bil njemu in kraljici prirejen v Sofiji. Nadzrival je bolgarski kraljevski dvojici in kraljevini Bolgariji. Navdušeni vzklik so sledili njegovim besedam, dočim je godba kraljeve garde intonirala bolgarsko himno.

Po večerji je bil na dvoru velik sprejem, ki se ga je udeležilo nad 600 predstavnikov sofijske družbe in bolgarskega javnega življenja. Po večerji je kralj Boris predstavil našemu kralju mnoge bolgarske dostojanstvenike, dočim je kraljica Ivana predstavila naši kraljice dame iz bolgarske družbe.

Jugoslovenski kraljevski par je ostal na dvoru v Sofiji do 12.30, nakar se je vrnil v dvorec v Vrani. Ceprav je bilo pozno, je bila zbrana pred dvorom velika množica ljudstva, ki jima je priredila burne ovacije.

Odlikovanje bolgarskih ministrov

Sofija, 29. sept. t. Nj. Vel. kralj Aleksander je odlikoval z redom Beloga orla I. stopnje predsednika bolgarske vlade Kjuseivanova, zunanjega ministra Batolova in vojnega ministra Zlateva. Razen tega je prejel danes odlikovanje večje številno bolgarskih oficirjev.

Sofija, 29. sept. Nj. Vel. kralj Aleksander je na predlog ministra za trgovino in industrijo odlikoval z redom sv. Save I. stopnje bolgarskega ministra za narodno gospodarstvo Kosto Bojadžjeva.

Odmev v inozemstvu

Bukaresta, 29. septembra. AA. Rumunski listi, ki priobčujejo komentarje o obisku jugoslovenske vladarske dvojice v Sofiji, poudarjajo, da je ta obisk velikega pomena za medsebojno odnosa balkanskih držav in za balkanski sporazum.

Pariz, 29. septembra. AA. Listi priobčujejo dajšo poročila iz Sofije o obisku jugoslovenskega kraljevskega para in komentirajo pomen tege dogodka.

Action Francaise pravi med drugim: »Uradni obisk jugoslovenskega kralja in kraljice pomeni važen dogodek v zgodovini Balkana.« List opisuje nato zgodovino odnosa med Jugoslavijo in Bolgarieto.

„Srečna izprememba“

Govor šefa bolgarskega presbiroja na večerji, prirejeni v čast jugoslovenskim novinarjem

Sofija, 29. septembra. AA. Na večerji, ki jo je direkcija za tisk (bolgarski presbiro) priredila v hotelu »Bogarija« v čast jugoslovenskih novinarjev, je direktor dr. Todor Hristov imel tale govor:

»Dragi tovariši! Srečen sem, ker vas lahko pozdravim v naši prestolnici in da vam rečem, kako globoka je naša radost v teh za Bolgare in Jugoslavene zgodovinskih dneh Obisk Nj. Vel. kralja Aleksandra in kraljice Marije v Sofiji — v tem so si vsi Bolgari edini — je ogromnega pomena za bodočnost obema bratskima narodov. Ta obisk naj vnovič posvedči in potrdi tisto srečno izpremembo v odnosih med Bolgarsko in Jugoslavijo, ki smo ji priča že od leta 1920.«

bil zunanji minister Batolov, marveč stvarnost, ki se opira na sorodnost in na zgodovinsko usodo obem narodov.

To, kar ju druži, je mnogo večje od tistega, kar ju loči. Manifestacija zadnjih mesecov so bile elementarno močne in na vodijo k iskrenemu sodelovanju in prijateljstvu med Bolgari in Jugoslavami. Od tega prijateljstva in sodelovanja bosta imela oba naroda ogromne koristi in bo bila mogla odseči posvetiti vse svoje sile svojemu kulturnemu napredku. Želite, izražene pred enim letom v Beogradu, se bodo na ta način uresničile. Z medsebojnim seznanjanjem se bo krepljo tudi medsebojno zaupanje, ki je tako neobdro potrebno obema narodoma. Sadove doseganje dela vidite tu. Dvigam čašo v zdravje in srečo Nj. Vel. kralja Aleksandra, v napredek jugoslovenskega naroda in v kraljevine Jugoslavije.«

Naša drama

na pragu nove sezone

Iz pogovora z režiserjem Osipom Šestom o načrtih naše drame in o gledališki publiki

Ljubljana, 29. septembra.

Naši drema ne smemo odrekati originalnosti samobitnosti, ki si jo je pridobila klub precej skromnim razmeram, v katerež živimo, ki pa so med vsemi našimi kulturnimi ustanovami prizadele menda najbolj gledališča. Vodstvo ljubljanskih gledališča je znalo tudi v načrtih časih in izredno slabih gmotnih razmerah dvigniti slovensko gledališčo umetnost na kulturno stopnjo, ki more uspešno tekmovali z drugimi, po številnosti in kulturi načrtih narodom. Trud vodstva naše drame, se je vsaj kulturno vedno bogato poplačal dočim in enakem gmotnem uspehu ne bi mogli govoriti.

Da bo javnost nekoliko poučena o načrtih našega dramskega gledališča, smo se obrnili na režiserja prof. g. Osipa Šesta, ki nam je prav rad dal nekaj pojasnil:

— Kakšen repertoar ste sestavili za novo sezono in avtorji katerih narodnosti so načrti večjih zastopani?

Sestava repertoarja za sezono 1934-35, ki smo ga pripravljali od februarja preko gledaliških počitnic, je v celoti zaključena. Na prvem mestu stoji slovenska, jugoslovenska oziroma slovenska dela sploh. Od izvirnih del v prizorom Kreftovo tri dejansko komedijo »Kreature« in Vombergo »Zlati telec« po 14. letih se je z originalnim delom pojaval spet dr. Ivo Solri in predložil dve drami, od katerih je sprejeti v repertoar ena in sicer »Divji ognji«. Pavel Golja je napovedal novo dramo in sicer »Bratomor na Robu«. Letošnje leto pristop: drama k realizaciji dveh ciklusov. Prvi je ciklus celotnih Cankarjevih dram, del katerih bomo letos vprzorili. »Hlapce«. Do dvajsetletnice njegove smrti bo ciklus gotov in bomo imeli na ta način 1938 leta en suite vsa Cankarjeva dramska dela. Drugi ciklus, ki je preračunan na nekako petletko, nosi naslov »Revija slovenske dramatike od prvih početkov do danes«. Letos bomo v tem okvirju priredili Linhartov komad »Matiček se ženik in eno delo Antonia Medveda.

Od srbovraških avtorjev pride letos pri nas do besede izredno članjeni Miroslav Krleža s svojim predelanim dramat, prvencem »V taborišču« v prevodi M. Klopčiča in režiji dr. Branka Gavelle. Nadalje bomo vprzorili Mesaričev komedijo »... tudi v našem mestu« in Nikolajevi drame »Na mnoga leta«. Nušičeve 70-letnico bomo proslavili z »Uničeno rodbino« in, ako bo dopuščal čas, pojedeta preko deset leta odraža tudi Feldmanov »Profesor Zick« in Miloščeva igra »Solnce, morje in ženske«. Kakor vidite, same novitete, in sicer najdete med njimi tudi mnogo imen, ki še sploh niso bila v naših repertoarjih.

Od čeških del smo se odločili za »Gučalnice« Olge Scheinpflugove. Poljake začetno mladi dramatik Raort s satirično komedio »Waterloo«. Russ imamo dva in sicer F. Tolstoja »Carja Fedorja«, ki slovi kot znamenita historična drama, in večno nasmejanega Gogolja, ki nas bo spet razvesil s svojim »Revisorjem«.

Iz klasičnega repertoarja smo izbrali Sophokles-Hoffmannsthalovega »Oedipa«, ki ga bomo igrali na letnem gledališču in sicer bomo napravili poizkus, da se bo nahejal oder na mestu za igralce. Shakespeare, ki ga poznamo že v štirinajstih delih, bo zastopal na našem odru s prvo kraljevsko dramo »Richard III«. Veseljak Goldoni nas bo nasmehal s svojo odlično komedio »Sluga dveh gospodov«. Iz ostalih literatur imamo na repertoarju Rostandovega »Orlice« Achardovo ljubezenjivo komedio »Migo, deklic z Montparnasse«, odlično angleško igro Besiera »Sovražnik ljubezen«,

Galsworthyjevega »Rodbinskega očeta«, Strindbergovo »Veliko noč«, romunsко politično komedijo »Junak dneva« od Sant Georgea in Zweigovo »Siromakovo jaganje«, zloglasni Zuckmajer pride na vrsto s svojim »Cirkusom«, ki ga bomo vprzorili na letnem gledališču, starci Nestroy je zastopen z veseloigravo »Zvezlo, Olje in Cikorija«. Madžar Lengyel pa z veseloigravo »Antonija«. Poleg navedenih del bomo skušali biti a jour kar se le da. Ponavljali bomo tudi komade, za katere vemo, da jih naša publike obražata.

Presenetljiv napredek Rogaške Slatine

Pod spremnim vodstvom ing. Ditricha postaja Rogaška Slatina moderno svetovno zdravilišče

Ljubljana, 29. septembra.

Rad se umaknese po bičanju živec čez teden v nedeljo iz mesta, da se navijeje svežega zraka in pride med druge ljudi. Je pa težko najti v niši nemirni, nervozni dobi človeka, ki bi ob njem na man padle s svojih ramen vse tezave sive vsakdanosti. Če najdeš takega človeka, ti je beseda z njim kakor balzam na dušo in z novo vero v življenje mu stisneš ob slovesu roko...

dje seznanijo med seboj in najdejo vsaj najpotrebeniši stik, mine precej časa in ta praznina te navadno teži, da bi najraje ušel. Tu je bilo pa vse drugače. Komaj smo sedli za mizo, smo bili kakor doma, zdele se nam je, da se že leta in leta poznamo, da nas vežejo tesne prijateljske vezi, da smo enih misli in enega srca. To neprisilenost, globoko iskrenost in družabnost smo občutili takoj prvi hip v tako obilni meri, da ni čuda, da se je zavleklo naše

Veselo in vendar težko slovo. Za volantom Luis Matzhold, na levi za njim dr. Pöschl

Nepričakovano je nas zanesla danes tedem pot preko Vranskega in Celja v Rogaško Slatino. Slovenci vse premalo ceniemo to naše zdravilišče, čeprav vre zdravila voda iz naše zemlje in čeprav bi morali biti ponosni, da sega njen sloves vedno dalje po sirenem svetu. Tam je bilo že vse pripravljeno, čakalo je nas prijetno presečenje, udoben izletniški avto je nas potegnil gori na Bellevue, odkoder je krasen pogled na zdravilišče in romantično okolico. Žal je bila že noč, ki je nas pripravila ob ta užitek. Zato smo bili pa bogato nagrajeni, ki smo stopili v Ristovo restavracijo, kjer je nas že pričakovala prijetna družba, ravnatelj zdravilišča ing. Anton Ditrich z ljubezljivo soprogom Pavlo

Dobrodošnost je zapisana dobrinom Matzholdu na obrazu

in njegova sestra, šef recepcije g. Joško Sotler, znani avstrijski novinar dr. Pöschl iz Gradca ter dopisnik mnogih angleških in ameriških listov dobrodušn napol American Luis Matzhold.

Prije ure v tuji družbi so skoraj vedno dolgočasne, mučne, napete. Predno se lju-

kramljanje z napitnicami tja do pozne noči. Poslovilni večer so imeli, oba gosta, inozemska novinarja, sta se poslavljala po lastni izjavni tri tedne tako prijetno, da sta se res s težkim srcem poslavljala. Zatrjevala sta nam, da se v tem našem krasnem zdravilišču nista odpocila in okreplila samo telesno, temveč v polni mieri tudi duševno. Kar prehvaliti nista mogla gostoljubnosti in prisrčnosti, ki sta jo našla v tako obilni meri v Rogaški Slatini, kjer dela neumorni ravnatelj ing. Ditrich na polju družabnosti in skribi za goste prave čudežne. Misili smo, ko smo sedli za mizo, da smo prišli med dobre prijatelje, ki se pozajmo že dolga leta. Tem bolj smo se začudili, ko smo zvedeli, da se pozajmo komaj tri tedne, da se je razpredlo med njimi prisrčno prijateljstvo v tako kratkem času. Človek bi misil, da si segajo v roke ob slovesu možje, ki jim je dolgo skupno življenje skovalo tesne srčne vezi. Tako hitro postaneš svoj med svojimi, če prideš v tako družbo in če se že po prvih besedah zaves, da svet ni tako pust, tako trd in brezčut, kakor se ti zdi, če ga gledaš iz gole vsakdanosti.

Mnogo prehitro se je plazila noč v megleno jutro, prehitro smo se moral raziti, da se proti polnemu zopet sestanemu in se enkrat stisnemo prijateljsko roko odhajajočima dragima gostoma. Dopolne je nam ljubezni ravnatelj zdravilišča razkazal moderne naprave, zlasti krasno preurejene domove in najmodernejše kopališče na prostem, kar jih menda premore srdnja Evropa. Kopališče še ni dograjeno, našt je zelo obsežen, toda že to, kar ima Rogaška Slatina zdaj, nam lahko služi v ponos. Tuji pravijo, da tako moderni kopaliških naprav še niso videli. Ko bo kopališče dograjeno, dobi Rogaška Slatina z njim privlačnost, ki bo pomnila največji korak v njenem presenetljivem napredku zadnjih let. Ogledali smo si krasno preurejen Ljubljanski dom, mimogrede smo stopili v Zdraviliški dom, povsod vzoren red in čistoča, kakršne niso vajeni niti razvajeni gostje. In vladnost, postrežljivost, prijaznost zdraviliškega objektja je prijetno presečen na vsakem koraku. Zares, Rogaška Slatina je lahko vesela, da ima tako marljivega, vsestransko verziranega ravnatelja, kakor je ing. Ditrich.

Se so nas hoteli zadržati, to in ono bi nam bili še radi pokazali, pa se nam je mudilo naprej in kar težko je nam bilo pri srcu, ko smo se poslavljali. Trdno smo pa sklenili vrnilti se čim prej v ta prelep kotiček naše zemlje, kjer bijejo tako dobra, zlata srca.

Proslava 15 letnice ŽSK Hermesa

Pomemben praznik zaslужnega sportnega kluba. — Proslava bo pod pokroviteljstvom prometnega ministra.

Ljubljana, 29. septembra.

V nizu letošnjih sportnih proslav je prišel na vrsto tudi ŽSK Hermes, mlad, a za razvoj sportsa zlasti v Šiški pomemben klub, ki proslavi prihodnje dni 15-letnico svojega obstoja.

Hermes so ustvarjali takoj po prevratu dijaki in pa mladi, z bojišč vratajoči se vojaki, a ob zibelki mu je stala in

krepko pomagala tudi matica vsega našega sporta, SK Ilirija. In Hermes se je lepo razvijal ter igral važno vlogo v našem sportu, zlasti v nogometu. Prva leta po vojni je bil v Ljubljani v nogometu za Ilirijo najmočnejši, a krepko se je uveljavila tudi njegova lahkootletska sekcija in na plan so stopile tako hazenice. Iz Hermesovih vrst je pa izšel tudi prvi državni prvak v smuških skokih Šubert, česar se gotovo spominja vsa naša starejša, takrat še maloštevilna smučarska garda.

Razen nogometne so pa vse ostale sekcije počasi skoraj zaspale in kakor večina drugih mlajših klubov, je Hermes nekaj let bolj životlin, kakor živel. Sicer je njegovo moštvo tu in tam odigralo kako pomembnejšo, celo internacionalno tekmo z uspehom, vendar je bilo vse to zgolj epidemčno znacajka. Krvida je bila v pomankanju primernega igrišča, na drugi strani pa dejstvo, da so Hermesovi vsi klub vedeni sproti pobirali igrače, da je bil klub res pravcati dobavitelj v tem pogledu. Iz vrst šiškega Hermesa so izšli najboljši nogometniki, tako reprezentativni bivši vratar zagrebškega Gradiščanskega Mihelčiča, branilca Dolinar in Pleš, dalje Erman, Ursič, Žemljak, brata Svetič, Pikič in mnogi drugi. Kadars je zdelo, da se bo Hermes vendarle preniral v ospredje, so prišli drugi in mu pobrali igrače. To je pač usoda in tragika vseh sibkih klubov.

Nova doba je nastala, ko se je klub leta 1929 prenosoval v Železničarski sportni klub Hermes. Šiškarji so pritegnili v svoje vrste zlasti železničarje, starci in novi de-

Ludvik Starič, najboljši dirkač Jugoslavije in slovenski motociklistični prvak

laci so začeli z iniciativnim delom in že naslednje leto je dobil Hermes po zaslugu načelnika železničarske direkcije dr. Faturja, inž. Zelenke in inž. Kavčiča lepo, moderno igrišče, ki mu je dalo pobudo za nov razmah. Nogometna sekcija je bila pa tudi tabletena sekcija, ki si je takoj prvo leto pridobil prvostenstvo dravske banovine. Obnovljena je bila tudi smučarska sekcija, a nanovo ustanovljena kolesarska, za katero so uredili tudi dirkališče, ki se z njim počasno edino Hermes v Ljubljani. Hermesovi člani so najboljši dirkači v banovini in državi, tako Abulnar, Avbelj in drugi. Lani je pa klub zoper napravil velik korak naprej: opremil in prizpravljal je dirkališče tudi za motociklistične dirke, zaradi česar je pritegnil v svoje vrste tudi Ludvika Stariča, najboljšega dirkača Jugoslavije.

V dolgi dobi petnajstih let so Hermes predsedovali zdaj že pokojni železničarski uradnik Vučnik kot prvi, nato Kepc, Lukečič, Curhalek, Pretnar, Sterle, Sepin, a zdaj je klub pod predsedstvom dr. Mavrija ki ranj skrbi prav po octovsko in pozdravovalno in je njegova nemala zasluga, da je klub na tako visoki stopnji. Dobar del Hermesove zgodovine in napredka je pa tudi tesno povezan z imenom bivšega železničarskega direktorja, inž. Kneževiča, ki je stal klubu krepko ob strani ter mu materialno in moralno pomagal. Klub ga je zaradi tega v priznanje zaslug imenoval za svojega častnega predsednika. Kakor je predsednik vzoren, tako je pa marljiv tudi ves odbor, ki je v njem gotovo gonilna sila neumorni Lukečič, pa tajnik g. Kuret.

Proslavo svojega jubileja je Hermes razdelil na tri termine. Uvod v proslavo jubilejnih dni je velik table tennis turnir, ki se prične danes ob 14. v arenai Narodnega doma, na katerem sodelujejo poleg jubilanta še ukipe Ilirije, zagrebške Makabijske, Korotana, Reke, Gradiščake iz Karlovca ter elita jugoslovenskih pingpongov. Turnir je bo jutri nadaljeval. Zmagovaci prejmejo lepa dirila in plakete.

6. in 7. oktobra priredi Hermes velik nogometni turnir, na katerem bo sodelovalo 7 klubov z 12 moštvi, med njimi tudi Ilirija in najbrž zagrebška Concordija, ki se bodo borili za krasna dirila bana dr. Marušiča, župana dr. Puca, železničarskega direktorja Cugmusa, dr. Faturja, inž. Dedka itd.

Fr. Abulnar, kolesarski prvak in poleg Avbelja najboljši Hermesov dirkač.

Kot zaključek proslave pa bomo imeli 14. oktobra velike motorne in kolesarske dirke, pri katerih bo sodelovala elita najboljših kolesarjev in motociklistov države.

Prireditve bo pod pokroviteljstvom prometnega ministra, a častno predsedstvo je prevzel železničarski direktor Cugmus. Vrlim Šiškarjem želimo pri proslavi kar največ uspeha!

Medkrajevno ljubosumje

Štajerska, 27. septembra.

Naši kraji so živa priča, da ljubosumje ne rogovili samo med zaljubljenimi, temveč more biti objekt ljubosumje vse kaj drugega kot žensko krilo. Nova stiska občina se je po volitvah nemadoma razdelila v dva tebora: v pravo Štajersko in okoliški ter tkzv. Ivančno gorico ob stiškem kolodvoru z Mušljavo in dolino. Vsaka stran s svojimi občinskimi možmi se smatra za bolj pametno in vsaka bi bila sposobna komandirati drugo. Nastane tekmovanje, kdo bo svojega krajevnega političnega nasprotnika preje in ne bolj političen način spravil v zakljek. Os. okoli katerih se vse te ljubosumne politične homotanje sučejo, je sedež ali občinski tron. Eni ga vso paro z medvedjo silo vlečejo v Ivančno gorico, drugi ga z bronasto vztajnostjo drže v Štajerski. Kam se bo naginal občinski tron?

Razumljivo, da vse to trenje nima posameznosti. Vzbuja le domišljijo, po kateri si predstavljajo, da gledeš novo Vomberjevo burko, po strženju in ideji slično »Vodice«, ki so si jo ogledali v Sok. domu že vsi prebivalci stiške doline. — Veselo krajevno burko seveda ozanjajo tudi vesoljemu svetu. Tako je neki Kravčel oznanil po časopisu, da je občinska pisarna stiške občine v Kravljevi koči. Ne vemo, ali je hotel užaliti vse občinskovalce in stalne prebivalce te občinske Kravljeve koče (v Jurčičevi Kravljevi koči je namreč prebival Kravčel s kočo, aki ni bil to kočel), ali pa mu še vedno ne gre iz glave blago — večemo žuborenje po otvoritvi Kravljeve koče na Obolenju. Občinsko pisarno bi na vsak način radi v kovačijo v Ivančno gorico. Drugega lokalita itak ne morejo predlagati, ker je že znana prislavica, da je v Ivančni gorici več gostiln kakor hiš, v gostilni pa tako ugleden lokal kot je občinska pisarna prostora.

H koncu moramo še omeniti žongliranje z imenom Ivančna gorica. Vasi Ivančna gorica sploh ni. To ime ima le gozdni mešni hrivček nad vasjo, ki si hoče prevzeti njegovo ime. Pravas Ivančna gorica se imenuje Štajerska in Mleščeva. Umani krajinski politiki so že uvideli, da z imenom IV. gorica ne bo nič, ter predlagajo novo ime Štajerna-Kolodvor, ki jim je tako povsem, da so si že dali že vtisniti v svoje štampljke. Ako bo sprejet to novo ime, bomo imeli v naši dolini dve Štajerni: Štajerna, kolodvor in Štajerna-samostan, ake se ne bodo pridružili temu še nova imena kot n. pr.: Štajerna-muljava, Štajerna-črnolo, Štajerna-kofehaus in podobno. Kadar bo pa to doseženo, bo pa tako vseeno za sedež stiške občine, saj bo ostal v Štajerni, pa naj se preseli v katerikoli konec doline koče.

Bajka.

— Mihec, povej mi, kaj je bajka?

— Bajka je, če govoris osel z volom tako, kakor govoriva zdaj midva, gospod učitelj.

Koncert jeseniških harmonikarjev na Hrušici 16. t. m.

Lojze Golobič

Ljubljana, 29. septembra.

Včeraj ob 16. je v Slajmerjevem domu umrl še 32 let stari urednik »Slovenčeve« kulture rubrike Lojze Golobič na težkih posledicah premašno resno smrtnega prehlajenja.

Poklicen novinar je bil Golobič še pokojni železničarski uradnik, ki je bil v slajmerjevem domu umrl na takem vremenu, da je bil sestari učitelj, kar pomeni veliko pridobitev za gasilstvo.

Vajo je vzorno vodil poveljnik trboveljske gasilske čete g. Hlastan Slavko, vaj pa so prisostvovali velike množice ljudstva. — Prihodnji teden priredi slično varočnu gasilsko četo v sicer na Vodenko šolo. Tej veliki gasilni in reševalni vaj bodo prisostvovali višji gasilski funkcionarji iz Ljubljane.

privi vrsti zahvaliti upravi šole in razrednicam, ki so pravilno doumeli važnost take vaje za šolsko mladino. — Sredi ceste so zanetili gasilci velik ogenj, pri katerem so številnemu občinstvu pričakovali neobčutljivost nove azbestne oblike za ogenj,

kar pomeni veliko pridobitev za gasilstvo.

Vajo pa je vzorno vodil poveljnik trboveljske gasilske čete g. Hlastan Slavko, vaj pa so prisostvovali velike množice ljudstva. — Prihodnji teden priredi slično varočnu gasilsko četo v sicer na Vodenko šolo. Tej veliki gasilni in reševalni vaj bodo prisostvovali višji gasilski funkcionarji iz Ljubljane.

Ljubljana, 29. septembra.

Slovenci smo znani v svetu kot narod z visoko pevsko kulturo, da Slovenec brez petja, brez godbe ne more živeti. Kako more biti zaradi tega pri srcu tistem, ki nimam posluha, kako mučno mu mora biti tam, kjer vse poj? Moderna glasbena vzojja je pa rešila tudi to vprašanje tako povoljno, da more vsakdo, ki nimam posluha, pa temeljiti vežbi peti celo v pevskem zboru. S pravilno metodo se da sleheremu posluh posvojiti. Seveda je pa posluh mogoče vzgojiti le pri tistem, ki ima zdrav shuh, da nimam v slušnih organih nikakve telesne poškodbe. Zlasti važna je v zvozu posluha za tiste, ki se nameravajo posvetiti učiteljskemu stanu in ne morejo biti sprejeti na učiteljsko izobraževanje, če nimajo posluha. Za vzzo posluha ni dovolj, če se vadi kdo z violinu ali z klavirjem, ker je v zvoku neposluha pogosto psihološkega izvora. A prav zaradi obsežnosti tega vzgojjanja Šola otroku ne more vzbudit posluha.

Nadvise važna pri vzgoji posluha je izbirat sredstev, instrumentov, kot pripomljev, da je v tem primeru so posveti nepriravnim težki instrumenti, kakor sta violina in klavir, ki zahtevata tudi v začetku pouka dober posluh. Zato je izbrati le preprosta glasbila, ob katerih je nedvonomo najboljša popolna diafonična harmonika, ki se lahko brez izjemne v kratki dobi vsak priudi. Lep dokaz zato je bilo letosno tekmovanje harmonikarjev na veseljemu, kjer je prvo nagrado prejel 12-letni sinček g. Pavla Kosca iz Mengša.

Ante Gaber.

kakor harmonika, so pa za otroka primerne tudi orkestralne orglice.

Kaj se dogodi, ako deklic običe hlače in varja ženski svet. Salvo smeha v opereti

VIKTOR IN VIKTORIJA

V glavnih vlogah

HERMAN THIMIG in RENATE MÜLLER

Režija: Reinhold Schünzel — Godba: Franz Doebele.
Predstave danes ob 4., 7.15 in 9.15 zvečer, jutri pa ob 3., 5., 7. in 9.15 zvečer.
Predprodaja vstopnice od 11. do 1/13. ure.

Telefon 2124

ELITNI KINO MATICA

Deset najboljših ope-
ret sezone ne dajo
skupaj toliko smeha
kot baš ta opera!

Telefon 2124

DNEVNE VESTI

— Odškodnina za režijo in delo zastavljalcu. Banska uprava je odredila, da se pri določanju odškodnine za režijo in delo zastavljalcu ne smejo dovoliti na račun pročeme, hranjenja in zavarovanja zastavljenih predmetov manjše obresti nego godstotno letno od vseh odobrenega posojila, niti se ne smejo tirati višje obresti nego 100dostotno letno od te vseote in po tej osnovi. Razen tega se dovoljuje, da smejo zastavljalcice za povračilo stroškov pri izdaji posojil pobirati od 1/4 do 1/2 % od odobrenega posojila trimesečno. Za predmete, ki zavzemajo mnogo prostorov, kakor avtomobili, klavirji, pohištvo, motoriki, bicikli itd., se sme pobirati se že hranjenje pol do 1 % od odobrenega posojila trimesečno. Ta odredba stopi v veljavo 15 dni po objavi.

— Abiturientam in abiturientom učiteljskih šol. Ob občincem početkov našega odseka vas zopet vabimo, tovarisce in tovarisci, predvsem one, ki ste končali letos pa tudi one iz prejšnjih let, da se priglasite k odseku. Javite nam po dopisici svoj naslov, nakar vam bomo mi poslali formulari za socialno statistiko. Poudarjam, da je to v vašem lastnem interesu. Odsekov naslov je: Sekcija JUU za dravsko ban. v Ljubljani. Odsek brezposelnih učiteljskih abiturientov: Frančiškanska ul. 64. »Načelstvo« odseka.

Pri boleznih ledvic, seči, mehurja in danke omili naravna »Franz Josefova« grčica tudi slike težkože pri potrebi v zelo kratkem času. Spričevala iz bolnišnic potrjujejo, da je »Franz Josefova« voda, ker okajsa potrebuje brez bolečin, zelo priporočljiva za redno uporabo za staro in mlado. »Franz Josefova« voda se dobri v vseh lekarinah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Iz »Službenega lista«. »Službeni list kr. banske uprave drevske banovine št. 78 z dne 29. t. m. objavlja pravile o opravljanju drž. strokovnega izpitja udružniških pripravnikov ministrstva za telesno vzgojo naroda, dopolnitve v pravilih o opravljanju drž. strokovnega izpitja v ministrstvu za trgovino in industrijo, pravilnik o kontroli cepiv zoper oseptice, predstavitev pravilnika o tredivi prometu z devizami in valutami, objavo o priznavanju izgubne med prevozom pri plitvenem olju in olju za mazanje po zak. o drž. trošarini, odredbo banske uprave glede določanja oskrbnine za režijo in delo zastavljalcu, objave banske uprave o pobiranju občinskih trošarim za leto 1934. in razne objave iz »Službenih Novin«.

— Tečaj za strokovno risanje mizarke stroke (za mojstre in pomočnike), ki ga prikri tudi letos Zavod za pospeševanje obrte Zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani, se prične dne 7. oktobra ob 8. uri zjutraj in se bo vršil vseko nedeljo ob 8. do 12. ure v Tehniški srednji šoli v Ljubljani, vbor Murnikova ulica št. 9, preko dvorišča, levo pritličje, včna dvorana št. 5. K tečaju, ki bo trajal običajno šolsko leto, se lahko prijavijo tudi mizarci izven Ljubljane. Postopek je brezplačen.

DAME
najdejo največjo izkriž za plašče, oblike, kostume itd. najnovejših vzorcev in barv po znano nizkih cenah

pri tvrdki NOVAK,
Ljubljana

pri nunški cerkvi - KONGRESNI TRG 15

— Zveza za tujški promet v Sloveniji je vse pravile naših zdravilišč in letovišč, tujško-prometnih organizacij in sportnih društv, da ji čimprej, načasnejša pa do 7. oktobra t. l. pošljejo točen pregled vseh prireditev, ki se bodo vršile tekom prihodnjega leta v njih področju. Te podatki potrebuje Zveza za utvrstitev v mednarodni turistični kodenar. Podatki naj se pošljejo na naslov Zvezze, Ljubljana, Tyrševa 1-III.

— Kitajski novinar v Rumu. V Rumu se mudi pri svojih prijetljivih kitajskih novinah Li-Feng-Feng, dopisnik velikega lista v Šanghaju. Feng je bil poročevalce dotičnega lista v Franciji. Sviči in Avstriji, zdaj je pa postal še poročevalce za balkanske države.

— Nov grob. Včeraj je po krajujšem trpljenju preminal znani ljubljanski trgovec Rudolf Juščan, ki je uredil v Prešernovi ulici lepo cvetočo specijalno trgovino z neži in stičnim orojem. Podjetje je bilo še pred leti skoraj edino te vrste pri nači in je dobro uspevalo. Za pokojnim žalujeta žena Klotača in hčerka Mira. Pogreb bo v nedeljo ob 16. izpred mrtvašnice splošne botmice. Maj v miru počita, preostalim naše iskreno sožalje!

— Ponovno opozarjam, na prve številke Gledališkega lista, ki so izšle za vse premiere z bogato vsebino na osmih straneh. Gledališki list urejuje v sezoni 1934-1935 g. Ciril Debevec, ki si je zagotovil razne odlike sodelovalce. List se dobri pri dnevnih obseganjih in pri določitvah.

— Skalaški dom na Voglu je odprt še vse oktober.

— Vreme. Vremenska napoved pravi, da bo meglen, nato lepo in jasno vreme. Včeraj je znašala najvišje temperaturu v Skopljiju 30, v Splitu 27, v Beogradu 26, v Sarajevu 25, v Zagrebu 24, v Ljubljani 22.3, v Mariboru 21. Davi je kazal barometr v Ljubljani 770.3, temperatura je znašala 12.

ZDRAVA → **Lutz peč**
JUGO-LUTZ, d. o. o., Ljubljana 7, tel. 3252

— Morski volk v zagrebškem zoološkem muzeju. Končno so spravili v Zagreb morške volke v največjo dvorano zoološkega muzeja. Preparirali so ga tako, da si ga bo občinstvo od jutri že lahko ogledovalo. Pobivali se bodo pa prostovoljni prispevki, ker so bili stroški prepariranja tako visoki, da jih niso mogli kriti.

NE SMEM POZABITI
pri kupovanju Mirim-kakao. Okusna vrečica za 4 osebe stane Din 1.—. In kako dobro nam tekne! Najcenejša, najrednejša in najboljša hrana za vsako družino — je rekla moja gospodinja.

Mirim kraljica čokolade

Iz Ljubljane

— Ij Srednji most tromostovja je samo za vozila! Že večkrat smo opozarjali, da je srednji most tromostovja samo za vozila, ne pa za pešce, ki pa tega nečemo upoštevati. Davi je stal na srednjem mostu zoper stražnik, ki je imel svoje lube težave z nepokornimi in nevednimi (včasih nalaže) pešci. Venomer je moral stražnik preteče dvigati roko in odganjati pešce, med njimi zlasti stare naglušne ženice in zamisljene kuharice z mostu. Na obeh stranskih mostovih so pa prodajalci zjajala razni postopci in učivali nad stražnikovim trpljenjem! Ponovno povdarnjam, da je srednji most izključno samo za vozila.

— Ij Z živilskega trga. Bolj ko gremo v jesen, več sadja prihaja na trg. Davi sta bila oba trga kar preplavljena s sadjem, zlasti z grozedejem in z jabolki. Belokranjsčani so nudili svoje grozdje od 3 do 4, amedrevsko pa po 6, fineje sorte, med njimi hambarčno pa do 8 do 10. Jabolkom je pa cena nekaj poskocila. Še manjši teden so bile boljše vrste po 2 Din kg, davai pa do 3 do 4. Pravijo, da gre to na račun večjega izvoza! Le hruske so obdržale svojo ceno in so ponizne težke po 2 Din, vodenice po 2.50, maslenke pa 3 do 4, pri branjevkah seveda tudi 6. Sezona breskev bo tudi kmalu pri kraju in to se poznamo tudi na cenah, saj stane kg povprečne kvalitete 8 Din. Kostanja je na trgu mnogo in je povprečna cena 2 Din za liter, bosanski 4 Din kg. Tudi pri goberni na pomikanjani, povprečna cena je 3 Din za merico jušček.

— Mi smo raziskali novo trgovino, kjer je za našega odjemalca in odjemalcu urejeno vse najudobnejše. — Prosimo naše prijatelje, vzemite na znanje, da se kupijo

kor vsa prejšnja leta bo društvo tudi letos priredilo več tečajev angleškega jezika, in sicer: začetniški, naprednejši in konverzacijski ter se bodo vršili tudi običajni članski sestanki in sicer ob sredah ob 8.30 v društvenem lokalnu počeniš s 3. oktobrom 1934. Odbor poziva članstvo, da se čim intenzivnejše udeležuje društvenega življenja, zahaja na sestanke in vporabila knjižnico. Prijatele angleškega naroda, ki se niso člani, teci one, ki bi se radi naučili angleščino, po poziva, da se vpisujejo v društvo. Prijave za tečaj in za pristop k društvu se sprejemajo ob torkih in petkih od 18. do 19. ure v društvenem lokalnu v Wolfovi ulici 14., kjer se dobre tudi načrtnje informacije.

KATJA DELAKOVA
ŠOLA ZA RITMIČNO GIMNASTIKO
IN UMETNIŠKI PLES.

DUKIČEV BLOK-GAJEVA 8.
VPIS DNEVNO OD 10-14

Tečaji so se že pričeli.

— Ij Umrl so v Ljubljani ob 22. do 28. t. m. Podlak Josip, 64 let, trgovec, Slovenska ulica 23. Jeraj Jakob, 55 let, prenikar drž. žel. Dvor, obč. St. Vid nad Ljubljano. Modrijan Franc, davčni uprnik v pokoju, Krošča ulica 5-III. Kranjc Slavko, 22 let, kand. jurist, Gospovetska cesta 10-I. Vrtovec Vekoslav, 45 let, bandi uradnik, Miklošičeva cesta 10. Šali Marija, 58 let, delavka na carinarnici, Komenskega ulica 21. Lombar Gašper, 79 let, zasebnik, Rimsko cesta 5-dvor. Božetežar Jera roj. Zagor, 80 let, zasebnik, Japljeva ulica 2. — V ljubljanskih bolnicu so umrli: Vilar Josipina, 6 in pol meseca, hči poljskega dñinara, Trzin 22. Pogačnik Ivan, 79 let, organist v pokoju, Rakek 196. Olah Josip, 33 let, delavec, Javornik 68. Flander Silvo, 49 let, trg. zastopnik, Verovškova ulica 76. Karlinger Jožef roj. Curhalek, 69 let, zasebnica, Zeleznikarjeva ulica 10. Poglajen Marija, 4 leta, hči kajzarja, Tisje 19. — Ij Izletni odsek društva »Soča« pričel jutri 30. t. m. izlet na romantični Catež in Zaplaz na Dolenjskem. Odred s turistiom ob Vel. Loke, od tu paš dobre pol ure na prijazni Catež. Kosilo, pri sostitilčarju g. Urbančiču za izlako ceno 8 Din. Grozdje in sladki mošt na razpolago. Vsi, ki se žele udeležiti tega izleta, naj se priključijo izletnikom na Vel. Loke, ki jih bo vodil g. Čatur.

— Ij Pozor! V nedeljo 30. t. m. bo igrala v kantini na aerodromu vojaška godba. Zacetek ob 15. Za dobro poceni pičajo in ječajo bo poškrbel kantiner. Pridite vsi, ne da bo.

— Ij Abiturientski tečaj zbornice za trgovino, obrt in industrijo na drž. trgovski akademiji v Ljubljani. Predavanja na abiturientskem tečaju prično v pondeljek 1. oktobra ob 8. uri v posloju trgovske akademije Bleiweissova cesta, III. nadst. učilica št. 6. Naknadni vpis na abiturientski tečaj odobruje direktor do 20. oktobra.

— Ij Uprava stega planink Kraljice Alenčice javlja, da se bo vršila letna redna skupščina v nedeljo 30. t. m. ob pol 11. v zeleni dvorani Uniona. Starši in prijatelje vladljivo vabimo.

— Ij Razstava dalmatinških preprod in vezoven v Hledžetovi veletrgovini v Francijski ulici je vzbudila takoj občudovanje, da je obisk prav nenavadno izvrstan. Da si jo lahko ogledajo tudi taki, ki nimajo časa med tednom, bo odprta tudi v nedeljo od 9. do 12. in od 14. do 19. brez vstopnine.

Zastopnik naše prodajalnice v Ljubljani g. IVAN KOS je prenehal s 1. oktobrom t. l. prodajati naše izdelke ter je prevzel prodajo Prve srpske fabrike odela, Beograd.

TIVAR OBLEKE
dobite ob sedaj samo v našem GLAVNEM SKLADISCU v

Prešernovi ulici štev. 54
(NASPROTI POSTE)

Mi smo raziskali novo trgovino, kjer je za našega odjemalca in odjemalcu urejeno vse najudobnejše. — Prosimo naše prijatelje, vzemite na znanje, da se kupijo

TIVAR OBLEKE
samо v našem glavnem skladisu
LJUBLJANA, PRESERNOVA ULICA 54

— Ij Članski sestank JNS Prule bo v torek dne 2. oktobra 1934 ob 20. uri v sestru v prostorijah restavracije Kavčič na Privozu. Na sestanku poročajo delegati sreške organizacije ter bo razgovor o bočnih ljubljanskih občinskih volitvah. Udeležba za članstvo obvezna.

Danes dve predstavi ob pol 15. in 18. uri in jutri ob 11. uri dop.

Dovedi ih žive!
Senzacijonalni film iz kraljestva živali. To je največji živalski film sedanosti!

Kot dopolnilo Nj. Vel. bolgarski kralj Boris III. v Beogradu.
Vstopnina Din 3.50, 5.50, 6.50, balkon 4.50. Predprodaja vstopnica od 11. do 1/13. ure

Film ZKD v prostorijah

ELITNEGA KINA MATICE

— Ij Pridite zopet v soboto in nedeljo v Tičku na gričku na koline. Boste dobro postreženi z domaćimi krvavicami, jetnicami in pečenimi.

— Ij Otvorite plesne šole Sokola 1. Tabor bo v nedeljo 30. septembra ob 8. uri zvečer v Sokolskem domu na Taboru. Poučevala se bodo najlepša Kola in Češka beseda, pa tudi vse moderni plesi foxtrott, tango, blues, slowfox, angleški valček. Tehnično vodstvo je v rokah našega mojstra brata Koščeka, kar garantira za uspeh. Vaje se bodo vršile tako, da bodo imeli začetniki kakor tudi rutinirane plesalce dovolj prilika, da se prične oziruma vsej plesom. Vabilo vladljivo vse naše člane na člane ter lanskoletne obiskovalce, da posetijo naše plesne vaje, ki jih nudijo v izčrpni obliki vse, kar mora, znati dober plesalec. Vabilo razpisana. Reklamacije vabilo v društveni pislarni vsak dan od 19. do 20. ure.

— Ij Člane društva »Bela Krajnja« v Ljubljani pozivamo, da se udeleži v ponudeljku ob pol 3. popoldne pogrebne g. Ložnica Golobiča, urednika »Slovenca« in zaslužnega društvenega člana. Društvo »Bela Krajnja« v Ljubljani.

— Ij Plesna šola delavskoga glasbenega društva »Zarje« bo v nedeljo 30. t. m. ob 15. uri in potem vsako nedeljo popoldne v dvorani Delavske zbornice. Poučevali se bodo najlepši plesi. Tehnično vodstvo je v rokah mojstra Koščeka, kar jamči za uspeh. Vabilo vse člane v članice in lanskoletne obiskovalce, da posetijo naše plesno šolo.

ZVOČNI KINO »SOKOLSKI DOM« V SISKI — Telefon 33-87.

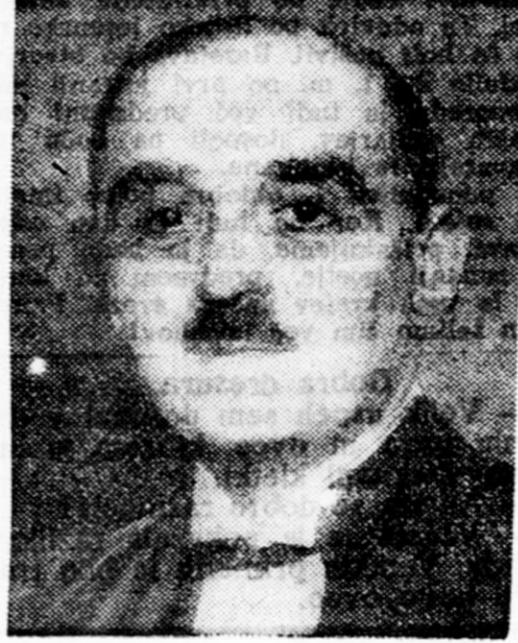
Film velike in neumrljive ljubezni **JENNIE GERHARDT** sniman po istoimenskem romanu Theodorja Dreissiga. — Naslovno vlogo igra lepa Sylvia Sidney in je to njena najpopolnejša kreacija.

Predstave v soboto ob 7. in 9., v nedeljo ob 3., 5., 7. in 9., v pondeljek ob 7. in 9. ure</p

Staviský še vedno stráši

Policjsko poročilo pravi, da si je sodni svetnik Prince končal življenje

Že davno ni bilo afere, ki bi tako dolgo držala v napetosti pozornost vsega tiska in javnega minenja v Franciji, kakor sodnega svetnika Princea, čigar truplo so našli na železniški progi pri Dijonu. V začetku ni nihče dvomil o tem, da je postal Prince že tev umora. Bilo je splošno znano, da je našel važno korespondenco višjega državnega tožilca Pressarda, sorodnika bivšega ministrskega predsednika Chautempsa, ki ga je zdaj težko obtožil minister Tardieu. Ta pisma dokazujojo, da je Pressard vedel za Gripisovo in Cousinovo poročilo, ki sta bila že pred leti odkrita zločine Aleksandra Staviskega. Pressard se pa za ta poročila ni znenil. O tem je obvestil Prince 15. februarja predsednika kacijskega dvora Lescouvea.

20. februarja so telefonirali soprogi sodnega svetnika Princea. Nekdo ji je sporočil, da je moževa mati v Dijonu tako

nevarno zbolela, da bo potrebna operacija.

Neznanec se ji je predstavil za dr. Hallingerja. Žena je prosila moža, naj se takoj odpelje k svoji materi v Dijon. Prince se je res odpeljal domov in vzel s seboj nekatere akte, potem je pa telefoniral, da je nekatere dokumente pozabil doma. Po prihodu na dijonski kolodvor je brzoval ženi, da gre na kliniko. Dr. Hallinger ga je bil baje že obvestil, da se je bolezen njegove matre obrnila na bolje. Nadaljnja sled za njim je vodila proti dijonskemu kolodvoru. Še iste noči so pa našli njegovo razmazarseno truplo na železniškem tiru pred Dijonom.

Tako po odkritju umora se je povabil sum, da je postal Prince

žrtev političnega zločina.

Neznanec zločinec ga je spravil s svešta, ker mu je bilo na tem, da bi Prince ne povedal vsega, kar je vedel o aferi Staviskega. Slo je ali za morilca, ki je imel neposredni interes na njegovi smrti, ali pa za najetega zločinca. Policija je uvedla strogo preiskavo. Zdaj objavlja komisija, ki je preiskovala afero Staviskega, policjsko poročilo, znano pod imenom Guillaurov report. Komisar Guillau je igral v preiskavi glavno vlogo, pomagala sta mu pa inspektor Mareux in Šef brigade Piquet. Raport je važen v tem, da ne izključuje

mogočnost Princevega samomora.

V poročilu so navedene okolnosti, ki kažejo, da je samomor verjeten. V prvi vrsti pravi poročilo, da je bil Prince oboljen, da je zamočil poročilo, ki so že leta 1930 kazala na zločinsko delovanje Alexandra Staviskega. Ko je pa Prince namignil, da bo spravil na dan senzacijo o skandalu Staviskega, je dan za dnem odšal s svojim poročilom, tako da ga končno splodi na mapisal.

Usodnega dne, 20. februarja, je telefoniral Princevi ženi dr. Hallinger, ki naj bi bil lečil možovo mater. Tega dr. Hallingerja sploh ni, dotični zdravnik se piše Ehringer. Zanimivo je pa, da govoriti tudi Prince v brzjavkah iz Dijona o dr. Hallingerju. Glas, ki je klical 20. februarja dopoldne Princevo ženo, je zvenel tako od blizu, da je žena vprašala, ali govoriti dozdevni dr. Hallinger res iz Dijona. Preiskava je dogmal, da tistega dne niso telefonirali iz Dijona sodnemu svetniku Princeu. Zdi se torej, da je Prince sam telefoniral domov iz Pariza in da je hotel tako

maskirati svoj samomor.

Tudi se ni našla nobena priča, ki bi ga bila videla v Dijonu s kom drugim. Čim se je priglasil v hotel, je izginil.

Pri truplu so našli okrvavljen nož. Na truplu pa ni bilo nobenih ran. Policijska preiskava je dognala, da je bil nož kupljen v trgovini »Hotel de Ville«. Ko so pa pokazali prodajalki Pirainovi več fotografij, je brez pomisleka pokazala na Princevo fotografijo, češ,

da je nož kupil on.

Policjsko poročilo označuje tudi motive, ki so priveli Princea do samomora. V prvi vrsti je šlo za afero Staviskega, v kateri je baš Prince igral dokaj čudno vlogo. Govoril je, da bo spravil afero na dan na temelju dokumentov, ki jih najbrž sploh ni imel. Sicer je bil pa zadnje čase nekakšno čudno nemirem in rad je govoril neresnico. Prince ni mogel več prenašati svojega dvojnega življenja. Mirni, tihi, vzorni

mož s smisdom za udobno rodbinsko življenje.

je imel več ljubic, ki so ga stale mnogo denarja.

V zadnjem času je prodal za 300.000 frankov vrednostnih papirjev, svoji ženi je pa natvezil, da kupuje posestvo. Nekaterim svojim znancem, zlasti soprog pariskoga odvetnika ge. Nollinovi, ni privrjal, da išče izhod iz mučnega položaja v samomoru. Skandal Staviskega ga je samo vzpodobil, da je odločil za maskiran samomor.

Tako pravi komisjsko poročilo, ki je dvignilo v Parizu mnogo prahu. Princeva rodbina je zelo razburjena in pripravlja s pomočjo odvetnika Garçona in njegovih sotrudnikov temeljiti odgovor na Guillaurov raport. Sicer pa tudi francoska javnost dvomi o tem, da bi bilo policijsko poročilo brez tendence. Splošno ljudje sodijo, da je bila naloga tega poročila odstraniti zadnje ostanke skandalu Staviskega, čigar truplo še vedno zastuplja francosko politično življenje. Pravosodnega ministra Cherona dolže, da je spravil Guillaumovu poročilo v javnost iz političnih razlogov. Ni izključeno, da bo Cherona zaradi tega policijskega poročila odstopil, kajti zaenkrat so bile vse Tardiejeve obdolžitve naperjene proti bivšemu ministru predsedniku Chautempsu uradno dokazane. Pričevanje gospa Nollinove je ovrgel njen mož, ki trdi, da je podlegla njegova žena sugestiji. Najvažnejša je pa izjava sodnih zdravnikov, ki izključujejo možnost, da bi si bil Prince končal življenje.

Kako živi naj-bogatejši mož sveta

Povsod tavnajo, kako težko je življenje in koliko ljudi trpi pomanjkanje, vendar pa živi na svetu mož, ki je tako bogat, da še sam ne ve, kako ogromno je njegovo bogastvo. Nizam iz Hyderabadu je najbogatejši mož sveta, saj cenijo njegovo premoženje na 5 milijard švicarskih frankov. V kletih njegovih palač so neizmerni zakladi zlata in srebra. Poleg tega ima najkrasnejše dragulje, pred katerimi se morajo skriti zakladnice drugih indijskih knezov. En njegov dragulj, menita najlepši in največji na svetu, je bil nedavno ukraden, toda nizama to ni prav nič potrlo, saj je zanj izguba takega dragulja maleenkost. Morda ima v svojih zakladnicah še večje safire.

Navzliv ogromnemu bogastvu pa živi indijski vladar življenje varčnega evropskega zasebnika. Oblači se preprosto, njegova miza se ne razlikuje mnogo od mize srednje premožnega meščana. V njegovih palačah se vidi pravljeno razkošje samo, če posetijo indijskega vladarja tuji vladarji. Drugača pa vladava povsod naravnost asketske zmerrost in preprostost, vladar nikoli ne pokaže, da je neizmerno bogat. Ima 25 krasnih avtomobilov, vozi se pa v starem avtomobilu, ki ga je kupil leta 1927. Ima šest krasnih palač, živi pa v najmanjši in najskromnejši, kjer opravlja vsak dan vladarske posle. Tudi v strašni poletni vročini ostane v glavnem mestu in njegovi ministri, ki so imeli navado umakniti se čez poletje pripekačemu solincu v gorе, se morajo zdaj ravnati po zgledu svojega vladarja.

Letni dohodki tega indijskega vladarja znašajo 40 do 50 milijonov frankov, gredo pa večinoma v zakladnice in zato ni čuda, da se njegovo bogastvo tako hitro množi. Njibogatejši mož sveta vidi svojo živiljenjsko nalogo v izpolnjevanju dolžnosti in v preprostem življenju.

Indijanci samostojna rasa

Dr. G. Albin Matson z washingtonske medicinske fakultete se je zanimal zato, kakšnega izvora so ameriški Indijanci in pomagal si je s preizkušnjami krv, s katerimi se je posrečilo razdeliti prebivalce Evrope v več sorodnih skupin odnosno tipov. Na svoje presenečenje je ugotovil, da spadajo severoameriška in indianska plemena h krvnim skupinam A B in O približno v takem odstoku, v kakšnem bi spadalo k njim

anako število Evropev. Ti Indijanci so torej mešani evropskih ras A in B s primitivno raso O.

Da ugotovi, ali so bili njihovi predniki dista rasa, ki bi spadal v skupino O, je dobil dr. Matson 12 indijanskih muzej iz Peru, Arizone in Grönlandije, torej iz krajev, ki so zelo oddaljeni drug od drugega. Mumije so izvirale iz časov pred prihodom belokožcev in na njih bi se dalo rešiti to vprašanje, samo da niso imeli krv. Dr. Matson si je pomagal s tem, da je skuhal izsušena vlačna mitičevja, potem jih je pa podvrgel krvni preizkušnji. Izkazalo se je, da pripadajo vse mumije krvni skupini O. S tem je bilo dokazano, da so bili Indijanci samostojna rasa, ki se je razmeroma kmalu ločila od drugih človeških ras, pozneje, po prihodu belokožcev, so se pa Indijanci močno pomešali z njimi.

Za princa se je izdajal

V Bruslju so imeli škandal s črnim sleparjem Jakim, ki se je predstavljal za abesinskega princa in delegata društva narodov. Seveda so ga povsod navdušeno sprejemali, zlasti ko se je začel zanimati za lepa bruselska dekle in ko je namignil, da bi se rad poročil. Najbolj so mu bile všeč hčerke bogatih rodbin, kajti siromašne po njegovem niso rojene za princeze. Tako je prišel tudi v rodbino nekega bogatega meščana in se globoko zagledal v oči njegove lepe hčerke. Takoj ji je povedal, da ga v Abesiniji ni še nobeno dekle tako očaralo. Navadno ima tak veljak valutne težave, denar ima na pošti in ga ne more dvigniti. Zato bi mu bilo primerno posojilo kaj dobrodošlo. Nikomur neoteča omeniti, če mu pa ljudje ponujajo denar na posodo, jih ne more razdaliti s tem, da bi posojilo odklonil. Saj je princ in princu se že lahko posodi denar.

In tako so nekega dne prijeli podjetnega princa, ko je hotel zopet prekorčiti belgijsko mejo. Mož ni imel vidiranega potnega lista in na policiji se je hudo jezikil, da se drznoje zadrževali njegovo visokost. Grozil je, da utegnejo nastati iz tega težki mednarodni zapletljaj. Toda belgijska policija je mislila, da je Abesinija predaleč od Belgije, da bi mogli nastati zapletljaj in zato je spravila podjetnega pustolovca pod ključ. Oblasti so prisile na to, da imajo opraviti s premetenim sleparjem, o katerem ve Društvo narodov prav tako malo, kakor abesinska kraljevska rodbina. Lepo belgijsko dekle ne bo princesa, še bolj žalosten je pa njen oče, ki ne bo nikoli več videl denarja, posojenega pustolovcu.

Ali dobe cigani svojo Palestino?

Se nikomur se ni posrečilo točno ugotoviti izvora ciganske rase. Najbolj je razširjeno naziranje, da izvirajo cigani iz Indije. Samo nekateri cigani se posrečilo assimilirati se tako, da se ne razlikujejo od drugih ljudi niti po zunanjosti, niti po načinu življenja. Večina ciganov se pa klati vse življenje po svetu. Mnoge države, zlasti v Evropi, se živijo zanjamajo za ciganske problem. Storjeni so bili že najrazličnejši poskusi, da bi pripravili cigane do tega, da bi se trajno naselili. Zlasti Rumunija si je na vse načine prizadeval navezati svoje cigane na zemljo, toda vse je bilo zaman. Cigani dosledno odklanjajo prizadevanje civiliziranih držav, o tem, da bi se trajno naselili med civiliziranimi ljudmi, nočejo ničesar slišati.

Nedavno so razne organizacije, ki hočejo izboljšati življenje ciganov v Angliji, Poljski, Italiji in v Ameriki, na skupini sej sklenile poslati strokovno komisijo v Indijo, kjer je med rekama Ind in Ganges prvotna domovina ciganov. V delegaciji so Američan Frank Fellow, Romun Jacob Kurky, cigan Lazarica ter po en Anglež in Poljak, ki pa še nista imenovana. Komisija kreće najprej v pokrajino Zgripstzi, kjer naj bi bila tekila zbirka ciganske rase. Tam se sestane z učenjakom prof. Valdi Kanjo, ki obvlada sanskrift. Kanja je v službi mesta Kalkute, pa je dobil dopust.

Z njegovo pomočjo upajo najti bolidi v budističnih hramih ali v brahmanskih samostanih vire, ki bi pojasnili življenje starih nomadov omenjene pokrajine. Zaenkrat je znano samo, da so se cigani izselili v Evropo in Egipet, ko sta jih pregnala mongolska kneza Tamerlani in Džingis han. Komisija potem tudi pokrajino Malabor, kjer prebivalci še zdaj govore ciganskemu podoben jezik. Podatki, ki jih bo zbrala ta komisija, bodo služili za podlago obširnega dela, v katerem se bo obravnavalo od vseh strani vprašanje ciganov. Ne samo izvor ciganov, temveč tudi njihov jezik, in zgodovina se nam bo prikazala v čisto drugačni luči. Cigan Lazarica živi stalno v Bukarešti kot primač ciganske godbe. Nedavno je izjavil novinarjem: »Boste videli, da bo do tudi cigani našli svojo Palestino.«

Na podčrnakih.

— Kaj vam na pas ne ugaja več? — vpraša hotelir svojega gosta, ki je zahvalil po deževnih dneh račun.

— Ugaja mi že, toda doma dežuje ceneje.

Odpovedano predavanje.

— Zakaj je pa odpadlo včeraj tvoje predavanje v radiu o svobodi individua in njegovi neodvisnosti?

— Ker se je moja žena domenila s sosedo, da pojeda v kino.

Vse motri Vaše zobe. Samo negovani zobe izpopolnijo Vašo zunanjost. Odol je zaradi tega važno kozmetično sredstvo. Z njim se pridobi, če se stalno uporablja, lepo in zdravo zobovje. Odol pa premore še več: Učinkuje antisepsično.

O'DOL

ne neguje samo, marveč tudi varuje Vaše zobe. — Odol se da uporablja zelo varčno.

Za povzdigo stiške občine

Stična, 24. septembra. Izvajajoči smotreni načrt za povzdigo stiške občine, je sprožil odbornik g. Alojzij Medved, predsednik občinske organizacije JNS v Stični na zadnji seji občinskega odbora predloga:

Odbor naj ukrene vse potrebno, da se očistijo odvodni kanali ob banovinski cesti Stična-Zužemberk in to posebno ob križevu železniške proge in skozi vas Mrzlopole pri Kavškem mlino.

Odbor naj da napravi načrte za kanalizacijo v Stični kolodvor, da ne bo vsakokratno deževje delalo škode po cestah in njivah.

Očistiti se naj vodni kanali, ki teko skozi vas Črnelo.

Občina naj čim bolj podpre snimočo se vodno zadrugo za regulacijo potoka Višnjica.

Občina naj se obrne na Higijenski zavod s proščo za graditev gnojnice in higijenskega studenca v vasi Draga.

Občina naj oživeti v sklepah na Higijenski zavod v sklepah 18.00: O zaščiti živali (dr. Jože Kunc). 18.20: Pogovor s poslušalcem. 18.50: Plošča po željah. 19.30: Knjižni pregled (L. Mrzel). 19.50: Čas, jedilni list, program za petek. 20.00: Obletnica podpisa reške rezolucije. 20.20: Slavn violinisti na ploščah. 20.30: Vokalni koncert ge. Josipine Svec. 20.45: Fantje na vasi. 21.20: Radijski orkester: Operna glasba. 22.00: Čas, poročila. 22.15: Malo za zabavo, malo za ples (plošče).

Sreda, 3. oktobra.

12.15: Salapin poje na ploščah. 12.50: Poročila. 13.00: Čas, operne uvertture na ploščah. 18.00: Rumunske narodne melodije (plošče). 18.30: Po Donavi v Rumunijo (Zdenko Aljančič). 18.50: Komorna glasba Radijski kvintet. 19.30: Balkanski pakt. 19.50: Čas, jedilni list, program za četrtek.

20.00: Klavirski koncert prof. Pavla Sivica. 20.45: Fantje na vasi. 21.20: Radijski orkester: Operna gl

Scrivnost belega čevalja

Se nikoli ni prisostvoval nobeni kiruršči operaciji. V življenju je videl mnogo človeških trupel: razmesarjena trupla v mrtvašnicah, utopljenec, potegnjene iz reke in morja, žrtve železniških nesreč, žrtve banditov po cestah. Imel je dovolj brdkih in bogatih izkušenj iz zasledovanja zločincev. Toda navzic temu ga je bila groza že same misli na to, kako se zaje ledeno, jeklo v toplo meso, kako reže živo tkivo človeškega organizma, žile, po katerih se še pretaka rdeča kri.

Z mešanimi občutki groze in razburjenja je sedel na galeriji v operacijski dvorani Holandske zakladne bolnice, pogled uprt na pozorišče mirnega zdravniškega dela, ki se je začelo odigravati blizu njega sredi operacijske dvorane. Doktor Minchen je sedel kraj njega v naslanjaču in njegove vesele, bistre oči so živahnno spremajale vse priprave pred operacijo. Sum tih konverzacij se je širil od skupine ljudi, sedečih okrog njiju na galeriji. Baš v sredini je sedela gruča belo oblečenih moških in žensk, medicincev in strežnic, ki so bili prišli gledati težko operacijo. Ti sploh niso govorili. Za Elleryjem in Minchensem je sedel mož tudi v beli obleki in sultilna mlada žena v beli obleki, ki mu je neprestano nekaj šepatala na uho. Ta mož je bil doktor Lucius Dunning, šef internega oddelka. Mladinka je bila njegova hči, dodeljena oddelku socialne službe. Doktor Dunning je imel sive lase in močno brazgotinast obraz, iz katerega so zrle mehke, sive oči. Dekle je bilo bledo in ne posebno lepo.

Galerija se je dvigala nad operacijsko dvorano, od nje jo je ločila dokaj

visoka pregrada iz belega lesa. Vrste sedežev so se dvigale amfiteatralno proti zadnji steni, kakor galerijo v gledališču. Zadaj so bila vrata, vodeča na stopnišče, po katerem se je prišlo v plemišje in tudi naravnost na severni hodnik.

Od zunaj so se začuli koraki, vrata so se naglo odprla, na galerijo je stopil Filip Morehouse in se ozrl naokrog. Ni nosil več sive sukne, niti klobuka. Čim je opazil Minchena, je prihitel po stopnicah k njemu in mu začel nekaj šepetati na uho.

Minchen je važno kimal, potem se je pa obrnil k Elleryju:

— Dovoli, da ti predstavim gospoda Morehousa, Ellery, — to je pa gospod Queen. Gospod Morehouse je pravni zastopnik gospe Doornove.

Segla sta si v roke. Ellery se je mehanično nasmehl in se obrnil zoperi operacijski dvorani.

Filip Morehouse je bil koščem mož srepih oči in energičnih čeljusti. — Hulda, Fullerjeva in Hendrik Doorn so tu spodaj v čakalnici. Ali bi ne mogli prisostvovati operaciji, doktore? — Sepečat je vsljal. Minchen je odkimal z glavo. Pokazal je na stol kraj sebe. Morehouse je namršil obrvi, vendar je pa sedel in začel takoj pazljivo slediti vsaki kretnji strežnic spodaj v operacijski dvorani.

Prijeten mož v beli obleki je prišel po stopnicah gori, ozrl se je po galeriji, njegov pogled se je ustavil na enem izmed strežnikov. Pokimal mu je z glavo in zopet odšel. Vrata je zaprl za seboj tako krepko, da je bilo jasno, da se ne bo več vrnil. Nekaj časa so se še slišali njegovi koraki za vrati, potem je pa vse utihnilo.

V operacijski dvorani in v amfiteatru je zavladalo tiko, napeto pričakanje. Elleryju se je zdelo, kakor da sedi v gledališču, kjer se bo zdaj

zdaj dvignil zastor in kjer občinstvo zadržuje sapo... Pod velikim lesencem, ki je širil po dvorani hladno, enakomerno luč, je stala operacijska miza. Zdela se je nekam razgajena in trdsočna, kajti bila je brezbarvana. Kraj nje je stala druga miza, polna obvez, antisepetične vase in stekleničk z raznim kemikalijami. Pri stekleni omari, polni blestecih instrumentov, je stal uslužbenec in jih prekuhal na električnem kuhalniku. Na emi strani dvorane sta stala dva kirurgična asistenti na porcelanasto mizo in si skrbno umivala roke v modrikasti tekočini. Eden je segel po brisači, ki mu jo je pomolila strežnica. Brž si je obrisal roke, potem jih je pa takoj pomočil v drugo tekočino, podobno čisti vodi.

— Sublimatova raztopina in alkohol, — je zašepetal Minchen Elleryju.

Ko si je asistent obrisal roke, jih je iztegnil predse, strežnica je pa vzel par gumijastih rokavic in jih nataknila zdravniku na roke. Isto je storil tudi drugi zdravnik.

Kar so se odprla vrata na levi strani operacijske dvorane in prikazala se je drobna, šepasta postava doktorka Janneya. Ozrl se je naokrog s svojim ptičjim pogledom in brž je odšepal k umivalnikom. Slepel je plašč in strežnica mu je brž oblekla pravkar desinficiran plašč. Dočim je stal kirurg sklonjen nad umivalnikom in si temeljito umival roke v bikloridovi raztopini, mu je druga strežnica potisnila na glavo belo čepico ter mu popravila že močno sive lase, da mu niso štrleli izpod nje.

Doktor Janney je izpregovoril, ne da bi dvignil oči. — Bolnico, — je dejal kratko. Strežnici sta brž odprli vrata v predstobo. — Bolnico, gospodična Pricejeva, — je zaklicala ena. In izginili sta v predstobo. In že sta se zopet vrnila, potiskajoč pred seboj dolgo belo mizo na gumijastih koleških, na

kateri je ležala z rjuhu pokrita nepremična postava. Bolnična glava je bila potisnjena močno nazaj. Pogled na njen modrikasto bledi obraz je bil strahoten. Rjuha okrog vrata je bila zavita. Oči je imela bolnica zaprte. Iz predstobe je prišla v dvorano še ena strežnica. Mirno je stopila v kot in čakala.

Bolnico so vzeli z mize na gumijastih koleških in jo položili na operacijsko mizo. Tretja strežnica je takoj potegnila mizo v predstobo in tisto zaprla vrata za seboj. Nekakšna molččeta postava v belem plašču je stopila k operacijski mizi, držeč v rokah podstavek, poln instrumentov in zavojočkov.

— Ta narkotizira, — je zašepetal Minchen. — Biti mora pri rokah za primer, če bi se bolnica med operacijo zbudila.

Oba asistenta sta se približala operacijski mizi. Rjuho so potegnili z bolnicu in jo položili na stol. Namestu nje so bolnico pokrili z nekim čudno striženim blagom. Doktor Janney, v rokavicah, plašču in čepici, je stal potrežljivo ob strani, strežnica mu je pa pritrivala masko okrog ust in nosu.

Minchen se je sklonil naprej v sivojem naslanjaču in njegov osupli pogled se je ustavil na bolnici. Nekam čudno mu je zvenel glas, ko je zašepetal Elleryju:

— Nekaj ni v redu, Ellery, nekaj ni v redu...

Ellery je odgovoril, ne da bi se obrnil k njemu. — Misliš to otrpost?

To sem opazil. Diabetik...

— Križ božji! — je zahopel Minchen.

Oba asistenta sta se sklanjala nad operacijsko mizo. Eden je dvignil bolničino roko in jo zopet izpustil. Bila je otrplja. Drugi ji je dvignil veke in pogledal v oko. Potem sta se pa spogledala.

Zasavje razstavlja sadje

Litija, 28. septembra

Naši vodilni činitelji se zavedajo važnosti razstav. To so nam pokazale v zadnjem času sadarske razstave, ki so bile prirejene v našem srezu. Med najbolj posrečimi sta bili ona v Velikem gabru na Dolnjekem in v Zagorju. Sadjarji so spoznali k premorejo njih drevesnice, kupci pa so videli, da dobre tudi doma lepo in ceneno sadje.

Bolnico so vzeli z mize na gumijastih koleških in jo položili na operacijsko mizo. Tretja strežnica je takoj potegnila mizo v predstobo in tisto zaprla vrata za seboj. Nekakšna molččeta postava v belem plašču je stopila k operacijski mizi, držeč v rokah podstavek, poln instrumentov in zavojočkov.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—</